एतच् कृत्वा तथा 'इत्य् आत्तजला दत्वा पदद्वयं
शूलमूलावनम्रस्य पृष्ठं तस्य 'आरुरोह सा । 147
क्षणाद् भुवि स्वपृष्ठे च रक्तबिन्दुषु अशङ्कितं
पतत्सु मुखम् उन्नम्य स वीरो यावद् ईक्षते । 148
तावत् स्त्रियम् अपश्यत् तां छित्वा कुरिकया मुहुः
खादन्तीं तस्य मांसानि पुंसः शूलाग्रवर्तिनः । 149
ततस् तां विकृतिं मत्वा क्रोधाद् आकृष्य स क्षितौ
आस्फोटयिष्यन् जग्राह पदे रणितनूपुरे । 150
सा 'अपि तं तरसा पादम् आक्षिप्य 'एव स्वमायया
क्षिप्रं गगणम् उत्पत्य जगाम क्वाप्य् अदर्शनं । 151
तस्य च 'अशोकदत्तस्य तत्पादान् मणिनूपुरं
तस्माद् आकर्षणास्तम् अवतस्थे करान्तरे । 152
ततस् तां पेशलाम् आदाव् अधकर्त्रीं च मध्यतः
अन्ते विकारघोरां च दुर्जनैर् इव संगतिं । 153
नष्टां विचिन्तयन् पश्यन् हस्ते दिव्यं च नूपुरं
सविस्मयः साभितापः सहर्षश् च बभूव सः । 154
ततः श्मशानतस् तस्मात् स जगाम 'आत्तनूपुरः
निजगेहं प्रभाते च स्नातो राजकुलं ययौ । 155
किं तस्य शूलविद्धस्य दत्तं वारि 'इति पृच्छते
राज्ञे च स तथा 'इत्य् उक्त्वा तं नूपुरम् उपानयत् । 156

Digitized by Google